

THÂN PHỤ TÔI .. CÔNG CHÍNH VÀ THÁNH THIÊN

Cô Maria Valtorta là tín hữu Công Giáo đạo đức người Ý. Cô chào đời ngày 14-3-1897 tại Caserta (Nam Ý) và qua đời ngày 12-10-1961 tại Viareggio. Maria là ái nữ của ông Giuseppe Valtorta và bà Iside Fioravanti.

Là con gái duy nhất nhưng Maria không có diễm phúc được mẹ nuông chiều như bao trường hợp con một và giàu có khác. Trái lại, bà Iside rất nghiêm khắc và gần như nhấn-tâm hành hạ con gái triền miên. Bù lại, Maria được cha hiền thương yêu vô kể.

Sau 2 vụ hôn nhân bất thành vì bị chính mẹ ruột cản ngăn và phá vỡ, cô Maria bị bệnh và từ năm 1934 - 37 tuổi - cô phải nằm liệt giường. Thời gian này cô được Cha Romualdo Maria Migliorini, Linh Mục dòng "Tôi Tớ Đức Mẹ MARIA" hướng dẫn về đường thiêng liêng. Nhận thấy cô có tâm hồn đạo đức đặc biệt, Cha truyền cho cô phải viết tự thuật. Vâng lời Cha Linh Hưởng, cô viết lại cuộc đời mình như kể chuyện một cánh hoa

tím, ẩn khuất, bé bỏng và khiêm tốn. Trong quyển tự thuật, cô Maria viết rất nhiều về người cha dấu ái, ông Giuse Valtorta (1862-1935).

Bên cạnh người mẹ quá nghiêm khắc và ác độc, Ba tôi là tất cả đối với tôi: che chở, cảm thông và làm cho tôi được hạnh phúc. THIÊN CHÚA cho tôi trí nhớ thật sớm. Nhờ đó mà tôi nhớ rất rõ những chi tiết xảy ra từ thời thơ ấu.

Từ năm lên 3 tuổi, vào giờ rãnh và nhất là vào ngày Chúa Nhật, Ba đưa tôi đi dạo chơi với người. Đây là lúc tôi tỏ vẻ thỏ lộ cùng Ba tất cả và hỏi Ba nhiều điều. Trong khi đó thì Ba thật hiền từ, nhẩn nhục, chăm chú lắng nghe và giải thích cho tôi biết. Mặc dầu còn nhỏ tuổi nhưng tôi tỏ ra là cô bé thông minh, biết quan sát, biết tìm hiểu và có tâm hồn chiêm niệm. Trước các khả năng này, Ba trả lời các câu hỏi của tôi cách nghiêm chỉnh. Người không coi tôi như đứa con nít nhưng người cư xử với tôi như người lớn có óc thông minh bén nhạy. Tôi học nơi Ba không biết bao nhiêu đức tính cao đẹp. Ngoài ra, các môn học như sử ký địa lý, đầu khô khan khó nhớ thế nào nhưng khi Ba giải thích liền trở thành dễ nhớ và dễ hiểu.

Đối diện với cô học trò thông minh, Ba tôi là vị thầy tốt lành bao la. Tôi cảm thấy an toàn, vững dạ khi ở bên cạnh Ba và hoàn toàn tín thác nơi tình thương yêu, sự bao bọc, chở che cảm thông của Ba.

Hình ảnh từ-ái nhân hậu của thân phụ giúp tôi ngay từ thời thơ bé hiểu sâu xa ý nghĩa câu nói: "THIÊN CHÚA là CHA". Chỉ cần nhìn Ba đủ giúp tôi hiểu tình phụ tử của THIÊN CHÚA đối với con cái loài người. Mức độ nhân lành, sự khôn ngoan, Tình Yêu THIÊN CHÚA - CHA Trên Trời - tất cả những đức tính này, tôi cảm nhận, đo lường được qua tình yêu của người cha trần thế của tôi. Và tôi yêu mến THIÊN CHÚA thật, vì tôi kinh nghiệm thế nào là yêu mến một Người Cha!

Ờ đây, khi tôi viết những dòng chữ này thân phụ tôi đã là người quá cố. Người được Chúa gọi về, sau khi trải qua không biết bao nhiêu đau thương thử thách. Nhưng đối với tôi, tôi vẫn tiếp tục yêu thương Ba. Hạnh phúc thay và êm ái thay, mỗi khi ngược mắt nhìn trời cao, tôi có thể nói với cha hiền đang chiêm ngưỡng thánh nhan THIÊN CHÚA trên thiên quốc:

- Ba yêu dấu, nơi trần gian này, con đã không bao giờ làm cho Ba phải buồn, phải khóc!

Giờ đây, có hai tên gọi thật thâm sâu, thật dấu ái đối với tôi. Đó là danh thánh "Đức Chúa GIÊSU" và tiếng kêu "Ba ơi!" Đó cũng là hai mối tình đậm đà và trung tín nhất đời tôi.

Ngày thân phụ tôi qua đời, gương mặt người bỗng trở lại nét đẹp nguyên vẹn của thời trai trẻ, thông minh và tuấn tú. Hình ảnh này an ủi tâm hồn tôi rất nhiều, vì tôi hiểu rằng:

- Ba tôi là người công chính và thánh thiện!

... "Người bôn ba hiểu rộng biết nhiều. Kẻ giàu kinh nghiệm phát biểu thật thông minh. Ai không từng trải thì hiểu biết nông cạn, còn người bôn ba thì lạnh lợi, tháo vát. Trong những chuyến du hành, tôi đã được thấy nhiều chuyện, đã hiểu nhiều điều mà không thể nói hết. Đã nhiều lần tính mạng tôi lâm nguy, nhưng nhờ kinh nghiệm, tôi đã thoát chết. Những người kính sợ THIÊN CHÚA sẽ được sống lâu dài, vì họ cậy trông vào Đấng cứu thoát họ. Ai kính sợ THIÊN CHÚA thì không sợ hãi gì, họ không run rẩy, vì chính nơi Người, họ hằng cậy trông. Phúc thay tâm hồn kẻ kính sợ THIÊN CHÚA! Họ nương tựa vào ai? Và ai nâng đỡ họ? THIÊN CHÚA để mắt trông nom những ai yêu mến Ngài. Ngài là khiên mộc vững chắc, là sức mạnh đỡ nâng, là tàn che gió nóng, là bóng mát giữa trưa. Ngài giữ gìn cho khỏi vấp ngã, và bảo vệ cho khỏi té nhào. Ngài nâng cao tâm hồn, sáng soi con mắt. Ngài ban sức khỏe, sự sống và phúc lành" (Sách Huấn Ca 34,9-17).

(Maria Valtorta, "AUTOBIOGRAFIA", Tipografia Editrice M.Pisani, 1991, trang 16-21)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt